

Diny van der Linden-Brugmans

Hoofd administratie bij
Machinaal Timmerbedrijf
Van der Linden, Veghel

HOUTEN HELDEN

“Als je iets wilt en er voor gaat, dan kun je het”

Diny van der Linden-Brugmans (78) is met recht een 'Houten Held'. Ze begon in een schuur bij de woning samen met haar man Tiny in 1970 kozijnen te maken. Dit leidt in 1974 tot de officiële oprichting van Machinaal Timmerbedrijf Van der Linden. Ze is de eerste vrouw ooit die het diploma Timmerfabrikant haalt. Inmiddels staan de in het hout opgegroeide zoons Dirck en Jochem aan het roer van de Veghelse kozijnen- en trappenfabriek, maar de administratie is ook na 56 jaar nog steeds haar domein. "Ik blijf doorgaan zolang mijn gezondheid het toelaat."

“De middagpauze vul ik met een dagelijkse wandeling”

De onderneming startte in een schuur naast de eigengebouwde woning.

"Als je gezond bent en nooit een dag ziek bent geweest is dat een luxe", zegt Diny van der Linden-Brugmans. Al 56 jaar verzorgt ze de administratie van Machinaal Timmerbedrijf Van der Linden in Veghel. De hele ontwikkeling van ambachtelijke timmerplaats met haar man tot modern cnc-gestuurde onderneming met negentien man personeel heeft ze meegemaakt. Ze is de spreekwoordelijke rots in de spreekwoordelijke branding (debiteuren, crediteuren, belastingen en het voorwerk voor de accountant). Daarnaast ondersteunt ze zoon Jochem bij de inkoop voor de kozijnen. "Dirck doet de trappen helemaal zelfstandig. Daar komen ook minder onderdelen bij kijken dan bij kozijnen." Ze loopt elke ochtend door de werkplaats. "Ik bemoei me niet met het werk, dat is aan Dirck en Jochem, maar contact met de mensen, waarvan er één hier al 46 jaar werkt, vind ik altijd heel belangrijk."

Secuur

Diny werd in 1947 in Zijtaart geboren. Ze woont er nog steeds. "Mijn ouders hadden een gemengd boerenbedrijf met koeien, varkens en kippen." Met drie broers en drie zussen was het een druk huishouden. "Na de kleuter- en de lagere school heb ik de huishoudschool afgemaakt. Van 1964 tot 1968 (ik was zeventien) werkte ik in een kledingzaak, maar ik kreeg problemen met het vele staan. Bij mengvoederbedrijf Cehave in Veghel kon ik op mijn 21ste starten als secretaresse van de directeur personeelszaken. Een echte Tukker. Hij was streng, maar rechtvaardig en bij hem heb ik snel en secuur leren werken. In die tijd haalde ik mijn middenstandsdiploma, praktijkdiploma boekhouden en steno om administratief beter onderlegd te zijn. Als je iets wilt en er voor gaat, dan kun je het."

De geprofileerde delen worden tot kozijnen verlijmd.

Kozijnen

In 1970 trouwde ze met dorpsgenoot Tiny van der Linden. "Hij was uitvoerder in de bouw. Ons eigen huis met grote schuur hebben we zelf gebouwd." In die tijd was het gebruikelijk dat er na een huwelijk voor de vrouw automatisch ontslag volgde. "Maar op speciaal verzoek mocht ik bij Cehave blijven." Toen Tiny's werkgever niet goed aan de benodigde kozijnen kon komen, bood hij aan zelf te gaan timmeren. "We zijn toen in de schuur kozijnen gaan maken. Mijn baan bij Cehave zorgde voor een vast inkomen waar we indien nodig van konden leven." Op 1 november 1974 werd Machinaal Timmerbedrijf Van der Linden officieel ingeschreven in de KvK.

Diploma Timmerfabrikant

Diny: "Op 11 mei 1976 kregen we onze eerste zoon Dirck en ben ik bij Cehave gestopt." Ze hielp meer en meer in het groeiende timmerbedrijf. Om het KOMO-certificaat te mogen verstrekken, moest iemand van het bedrijf in het bezit zijn van het Diploma Vakbekwaamheid Timmerfabrikant. "Tiny en ik zijn toen allebei in Utrecht op cursus gegaan. Hij haakte uiteindelijk af. Het was te druk en hij werkte liever met zijn handen. Ik ben toen alleen, ondertussen zwanger van onze jongste zoon Jochem, verder gegaan. Met diverse extra bijlessen en heel veel opgedane vakkennis haalde ik in 1984 als eerste vrouw het Diploma Timmerfabrikant." In 1978 verhuist het bedrijf naar het

industrieterrein in Veghel. "Op 3 juni 1979 werd Jochem geboren. Eerst nam ik hem in de reiswieg mee naar het bedrijf. Later speelde hij bij mij op kantoor in de box. Tegenwoordig denken mensen teveel na. Toen deed je de dingen die moesten gebeuren en probeerde je een en ander zo goed mogelijk te regelen."

"We zijn toen in de schuur kozijnen gaan maken"

Lijmen. Vroeger met de hand, nu met de robot.

Kozijnen, klaar voor transport naar de bouw.

Voordelen

Diny 1979 verhuist de onderneming naar een groter pand in Veghel. "Zeker in het begin moesten veel aannemers wennen aan een vrouw in het vak. Maar mijn man schoof dat goed door naar mij. De klanten waren in eerste instantie zeer kritisch; je moest iets voor 150% weten voordat ze het geloofden. Ik wilde voor de technische zaken ook niet steeds naar Tiny verwijzen, dus ik heb mezelf bijgespijkerd. En wat je niet weet kun je uitzoeken. Zodoende ging de acceptatie toch vrij vlot." Vrouw in de houttechniek had daarnaast ook zijn voordelen. "Als ik met een aanhanger met kozijnen op de bouw kwam en me bij de uitvoerder meldde, werd de aanhanger ondertussen ongevraagd gelost." Ze lacht. "Dat gebeurde mijn man niet. Die moest altijd zelf lossen." Terugkijkend

zeft ze: "Mijn man en ik hebben samen en later met de werknemers een hele drukke mooie tijd gehad. Zowel prive als zakelijk was er heel veel respect voor elkaar. En als er iets was, werd dat uitgepraat." Naast het bedrijf is Diny al 57 jaar lid van de carnavalsvereniging, was ze leidster van de Katholieke Plattelands Jongeren en voorzitter van het schoolbestuur. Ze zette zich ook in voor de sector. "Als secretaresse van de NBVT-afdeling Noord-Brabant-Zeeland maakte ik kennis met hele fijne collega-bestuursleden en zeer enthousiaste leden. Daarnaast was ik afgevaardigde voor de landelijke Sociale Commissie van de bond en heb zat ik in het bestuur van het samenwerkingsverband. Ook heb ik nog examens houtbewerking afgenomen bij Stichting Hout en Meubel in Woerden."

“Vroeger deed je dingen.
Tegenwoordig denken
mensen teveel na”

Bedrijfsovername

Zonen Jochem en Dirck hebben allebei de eerste jaren van hun werkzame leven ervaring opgedaan buiten het bedrijf. "Bij de nieuwbouw van het huidige pand in 2003 gaven de kinderen aan het bedrijf wel te willen overnemen. Tiny en ik vonden de tijd daar ook wel rijp voor en hebben ons toen uit het bedrijf teruggetrokken. Mijn man was de eerste jaren nog op de achtergrond actief, maar later richtte hij zich met veel plezier op zijn eigen bezigheden. Ik bleef de administratie verzorgen." Tiny overleed overleed in 2016.

Ze hoopt dit werk nog lang te doen. Ze tennist drie keer per week en doet conditietraining. "Ik geniet van mijn kleinkinderen en blijf graag actief, dus zolang de jongens me willen hebben en ik het nog kan, verzorg ik de administratie. Ik ben nog elke dag aanwezig. De middagpauze vul ik met een dagelijkse wandeling. Ik vind het fijn om elke dag weer met mensen te mogen samenwerken. Ook na al die jaren, heb ik nog steeds veel plezier in mijn werk."

Computergestuurde productie dient de constante kwaliteit.

HOUTEN HELDEN

Auteur: Kees de Vries

Kees de Vries is vakredacteur en fotograaf met sinds 1988 de specialisatie hout en bouw. Die specialisatie heeft hij voor diverse titels als hoofdredacteur ingezet, waaronder achtereenvolgens Houtwereld, Het Houtblad en tot 2025 Timmerfabrikant. Verder was hij jurylid van de Houtarchitectuurprijs en gids bij houtgerelateerde architectenreizen. Ook levert hij tekst- en beeldbijdragen aan uitgaven van bedrijven en bouwgerelateerde branche-organisaties waaronder Bouwend Nederland en Koninklijke Nederlandse Bouwkeramiek KNB.

**CENTRUM
HOUT**

